

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 31 lipca 2024 r.
(OR. en)

12698/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0180(NLE)

RECH 380
COASI 126

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 lipca 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 312 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 312 final.

Załącznik: COM(2024) 312 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.7.2024 r.
COM(2024) 312 final

2024/0180 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie uczestnictwa Nowej Zelandii w programach unijnych

Umowa między Unią Europejską, z jednej strony, a rządem Nowej Zelandii, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych¹ („umowa”) ma na celu ustanowienie trwałych ram prawnych współpracy między Unią a Nową Zelandią, określających warunki uczestnictwa Nowej Zelandii w programach lub działaniach unijnych, a także mechanizm ułatwiający ustanowienie takiego uczestnictwa w poszczególnych programach lub działaniach Unii, takich jak program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” (2021–2027).

Umowę podpisano 9 lipca 2023 r. i od tego czasu jest tymczasowo stosowana².

2.2. Wspólny komitet

Wspólny komitet ustanowiony na mocy art. 14 ust. 1 umowy jest odpowiedzialny za zapewnienie prawidłowego wykonania umowy, jak również za omawianie i określanie ewentualnych przyszłych obszarów współpracy. Wspólny komitet jest złożony z przedstawicieli obu stron umowy. Głównym zadaniem wspólnego komitetu jest utrzymanie i rozwój uczestnictwa podmiotów z Nowej Zelandii w odpowiednich programach unijnych. Stanowi on również forum najlepiej przygotowane do monitorowania wyników i udziału Nowej Zelandii jako państwa stowarzyszonego w odpowiednich programach lub działaniach Unii. Zadania wspólnego komitetu są wyczerpująco wymienione w art. 14 ust. 1 lit. a)–g) umowy i obejmują:

- ocenę, ewaluację i przegląd realizacji umowy i jej protokołów bezpośrednio lub poprzez prace grupy roboczej *ad hoc* lub doraźnego organu doradczego, które im podlegają;
- przyjmowanie decyzji, w tym zmian do umowy, przyjmowanie protokołów do umowy w sprawie szczegółowych warunków uczestnictwa Nowej Zelandii w programach unijnych innych niż już zawarty protokół w sprawie programu „Horyzont Europa”.

Zgodnie z art. 14 ust. 3 umowy wspólny komitet musi przyjąć swój regulamin wewnętrzny.

¹ Dz.U. L 182 z 19.7.2023, s. 4.

² Decyzja Rady (UE) 2023/1475 z dnia 15 maja 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie uczestnictwa Nowej Zelandii w programach unijnych (Dz.U. L 182 z 19.7.2023, s. 1).

Regulamin wewnętrzny reguluje tryb funkcjonowania wspólnego komitetu, w szczególności organizację posiedzeń (korespondencja, ustalanie porządku obrad itp.), dystrybucję dokumentów, w tym przejrzystość i dostęp do dokumentów, rejestrowanie wyników posiedzeń komitetu, a także inne aspekty związane z wdrażaniem.

Decyzje wspólnego komitetu przyjmowane są w drodze konsensusu i są wiążące dla stron umowy. Wspólny komitet może przyjmować decyzje w procedurze pisemnej w drodze wymiany not między współprzewodniczącymi, jeżeli strony umowy wyrażą na to zgodę.

Wspólny komitet zbiera się co najmniej raz w roku oraz gdy wymagają tego szczególne okoliczności, na wniosek jednej ze stron. Posiedzenia wspólnego komitetu mogą być również organizowane w formie wideokonferencji lub telekonferencji.

2.3. Planowany akt wspólnego komitetu

Na następnym posiedzeniu, które ma się odbyć w 2024 r., wspólny komitet musi przyjąć decyzję w sprawie przyjęcia swojego regulaminu, zgodnie z art. 14 ust. 3 umowy. Regulamin wewnętrzny ma na celu ułatwienie organizacji i funkcjonowania wspólnego komitetu, tak by zapewnić właściwe wykonanie umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, powinno polegać na poparciu projektu decyzji wspólnego komitetu w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu ustanowionego na mocy art. 14 ust. 1 Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych, dołączonego do projektu decyzji wspólnego komitetu.

Dla zapewnienia należytego funkcjonowania wspólnego komitetu kluczowe znaczenie ma, aby funkcjonował on zgodnie z uzgodnionym regulaminem wewnętrznym.

Chociaż w umowie nie określono konkretnej daty przyjęcia regulaminu wewnętrznego, zaleca się jego przyjęcie na pierwszym posiedzeniu wspólnego komitetu UE–Nowa Zelandia na zasadach programu „Horyzont Europa”, które zaplanowano na drugą połowę 2024 r.

Na podstawie umowy wspólny komitet zajmuje się obecnie wyłącznie programem „Horyzont Europa”. Jeżeli Nowa Zelandia zostanie w przyszłości stowarzyszona z innymi programami unijnymi za sprawą nowych protokołów przyjętych przez wspólny komitet zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. f) umowy, wspólny komitet powinien być zwoływany również w odniesieniu do tych stowarzyszeń.

Obecny regulamin wewnętrzny miałby zastosowanie do wszelkich takich przyszłych stowarzyszeń.

Przyjęcie regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu zapewniłoby funkcjonowanie wspólnego komitetu w ramach obecnych i przyszłych wieloletnich ram finansowych (WRF).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki

prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny komitet jest organem utworzonym przez umowę; akt, który ma zostać przyjęty przez wspólny komitet, stanowi akt mający skutki prawne, ponieważ regulamin wewnętrzny wspólnego komitetu jest wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 14 ust. 1, 2, 3 i 5 umowy.

Planowany akt nie ma na celu uzupełnienia ani zmiany ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy⁴.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt służy realizacji celów i obejmuje elementy, które wchodzą w obszar działań zewnętrznych Unii (art. 212 TFUE – współpraca gospodarcza, finansowa i techniczna z państwami trzecimi) i dotyczą potencjalnej współpracy z Nową Zelandią w ramach programów unijnych na podstawie trwałych ram umowy, a także w ramach działań zewnętrznych Unii w dziedzinie polityki badawczej.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 212 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Po przyjęciu decyzji przez wspólny komitet należy ją opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

³ Wyrok z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 63.

⁴ Wyrok z dnia 4 września 2018 r., Komisja/Rada, C-244/17, ECLI:EU:C:2018:662, pkt 38.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych⁵ („umowa”) została podpisana przez Unię i rząd Nowej Zelandii i jest tymczasowo stosowana od dnia 9 lipca 2023 r. zgodnie z decyzją Rady (UE) 2023/1475⁶.
- (2) W art. 14 ust. 1 umowy ustanawia się wspólny komitet złożony z przedstawicieli stron („wspólny komitet”), aby zapewnić zarządzanie umową i jej prawidłowe wykonanie.
- (3) Art. 14 ust. 3 umowy przewiduje, że wspólny komitet ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (4) Oczekuje się, że Wspólny Komitet przyjmie decyzję w sprawie przyjęcia swojego regulaminu wewnętrznego.
- (5) Należy zatem ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu na podstawie dołączonego projektu decyzji wspólnego komitetu w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego wspólnego komitetu, aby zapewnić skuteczne wprowadzenie w życie umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

- 1) Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy art. 14 ust. 1 Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w sprawie udziału Nowej Zelandii w programach unijnych („umowa”), opiera się na projekcie decyzji wspólnego komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁵ Dz.U. L 182 z 19.7.2023, s. 4.

⁶ Dz.U. L 182 z 19.7.2023, s. 1.

- 2) Przedstawiciele Unii we wspólnym Komitecie mogą uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do regulaminu wewnętrznego dołączonego do niniejszej decyzji bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, gdy zmiany te są niezbędne do umożliwienia wspólnemu komitetowi przyjęcia swojego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*